

Ο καυτός ήλιος της Αιγύπτου έκανε τις πέτρες να καίνε και, την εποχή των Φαραώ, οδήγησε τους κατοίκους της σε μια σπουδαία εφεύρεση: Τοποθετούσαν λεπτές φέτες ψωμιού πάνω σε καυτές λείες πέτρες και τις έψηναν. Δημιούργησαν έτσι τα πρώτα τοστ. Χιλιάδες χρόνια αργότερα, ο εφευρέτης Τόμας Έντισον παρουσίασε την ηλεκτρική λάμπα (1882). Βασίζεται στην αρχή ότι το ηλεκτρικό ρεύμα, όταν περνά από σύρματα ορισμένου τύπου, συναντά αντίσταση με αποτέλεσμα το σύρμα να θερμαίνεται. Και να παράγει φως, στην περίπτωση της λάμπας. Ή να παράγει θερμότητα, στην περίπτωση της ηλεκτρικής κουζίνας, θερμάστρας, ψηστιέρας ή του ηλεκτρικού σίδερου.

Καμιά εικοσαριά χρόνια αργότερα, στην αγορά εμφανίστηκαν και οι ειδικές ψηστιέρες που έψηναν το ψωμί και το μετέτρεπαν σε φρυγανιές. Κυρίως τις χρησιμοποιούσαν σε καφετέριες. Ήταν οι πρόγονοι της τοστιέρας αλλά είχαν ένα βασικό μειονέκτημα: Στις περισσότερες περιπτώσεις, το ψωμί καιγόταν καθώς το ψήσιμο απαιτούσε κάποιος να βρίσκεται πάνω από το μηχάνημα και να το σβήσει στην κατάλληλη στιγμή, πράγμα δύσκολο, όταν το προσωπικό έπρεπε να εξυπηρετήσει πολλούς πελάτες.

Στη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, ο Τσαρλς Στράιτ, από τη Μινεζότα των ΗΠΑ, εργαζόταν ως μηχανικός σε μια εταιρεία παραγωγής τοστιέρων. Προσπαθούσε να βρει ένα τρόπο ώστε η τοστιέρα να κάνει σωστά τη δουλειά της χωρίς να απαιτεί την ανθρώπινη προσοχή. Ήταν το 1918, όταν επινόησε έναν ωρολογιακό μηχανισμό που διέκοπτε την παροχή ρεύματος την κατάλληλη στιγμή κι έσωζε τις φρυγανιές από το κάψιμο. Ο Στράιτ συνέχισε τις έρευνές του πάνω στο φλέγον ζήτημα της παρασκευής του τοστ και, στα 1925, συνέταιρος πια, παρουσίασε τη μεγάλη εφεύρεσή του: Τη σπιτική τοστιέρα. Η παραγωγή της ξεκίνησε στα 1926.

Η ανακάλυψη του θερμοστάτη που αντικατέστησε τον χρονοδιακόπτη και η προσθήκη του μηχανισμού που ανεβοκατεβάζει τις φέτες του ψωμιού, δημιούργησαν την τοστιέρα, όπως την ξέρουμε σήμερα.

(Έθνος της Κυριακής, 10.5.2009) (τελευταία επεξεργασία, 27.10.2010)